

**Posudek bakalářské práce
„Ideál ústřice“ ve veristických prózách Giovanniho Vergy,
kterou předložila Lenka Blechová
na oddělení italianistiky ÚRS FFUK,
Praha, srpen 2019**

Lenka Blechová se ve své bakalářské práci věnuje konceptu, který italský spisovatel Giovanni Verga nazval „ideálem ústřice“, a pokouší se doložit, jak jej autor konkrétně aplikuje ve svých narativních dílech.

Práce je přehledně a logicky rozvržena, postupuje od faktografických kapitol a obecnějších úvah přes teoretické vymezení „ideálu ústřice“ až ke konkrétním analýzám vybraných próz. Hned úvodem lze konstatovat, že práce zadání splňuje, ne vždy tak ale činí uspokojivým způsobem.

Historiografický přehled, zaměřený na sjednocení Itálie z perspektivy Sicilanů a Jižanů obecně, je stručný a dost neobratně formulovaný (např. poznámka o tom, že se Garibaldi „přenesl“ do Neapolska, viz s. 8), porovnání naturalismu s verismem je poněkud povrchní, mnohem zdařilejší je část představující Giovanniho Vergu a jeho vztah k verismu. Zde asi není úplně šťastné hovořit o Vergově „příklonu“ k verismu, protože on ho na podloží Capuanových (a částečně i Zolových) tezí de facto vymyslel.

Za největší slabinu práce považuji kapitolu s názvem „představení konceptu ,teorie ústřice“, ve které Lenka Blechová bohužel pouze cituje rozsáhlé pasáže z primární i sekundární literatury. Její vlastní komentář či reflexe ohledně Vergova konceptu, který je přitom tématem celé práce, jsou v této kompilativní pasáži nedostatečné.

Analytická část, v níž autorka rozebírá povídku „Fantasticheria“ a román *I Malavoglia*, jakožto zásadní texty pro pochopení „ideálu ústřice“ a aplikování tohoto konceptu na „živou“ tkáň literárního uměleckého díla, je mnohem zdařilejší. Trpí sice přílišnou popisností, ale

autorce se daří způsob, jímž Giovanni Verga se svým konceptem pracoval, přesvědčivě doložit. Je patrné, že sama četla Vergovy prózy pečlivě a s osobním zaujetím. Škoda, že některé postřehy nebyly více rozvedeny, viz například srovnání s Leopardiho básní *La ginestra*, které autorka přiznaně přejímá z vynikající monografie Giancarla Mazzacuratiho *Stagione dell'apocalisse*, o kterou se opírá, ale s nímž už sama bohužel dále nepracuje, nebo zajímavá, ale nepropracovaná úvaha o tom, jak Verga nahlíží na zcizující efekt a jakým způsobem jej využívá (s. 42).

Oceňuji, že se autorka práce v závěru pokusila o reflexi „ideálu ústřice“ z pohledu dnešního čtenáře a zamyslela se na d jeho aktuálnosti, avšak její argumentace i užití příklady působí spíše nahodile.

Závěrem: Třebaže bakalářská práce Lenky Blechové trpí stylistickou rozkolísaností a zejména argumentační nedotažeností, domnívám se, že zadání bylo splněno a práce odpovídá běžným kritériím, a proto ji můžu doporučit k obhajobě. Vzhledem k výše uvedeným připomínkám ji však navrhuju klasifikovat známkou dobře.

V Praze dne 26. srpna 2019

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D.

Vedoucí práce